

CAP

VERNELL

Nº 1

Capdepera-Cala Rajada. Gener 1981.

editorial

Potser aquest sigui el mes més propici per a parlar de les Festes Populares a l'Editorial d'una revista com aquesta: dia 18 de desembre fou el dia de l'Esperança, festa que de qualque manera ens recorda el naixement del nostre poble; han passat les Festes de Nadal amb tot el que signifiquen o signifcaven, i ara esteim damunt Sant Antoni, gran festa que fou i que ara es troba entre la vida i la mort.

Es cert que aquest tipus de festa (Sant Antoni, l'Esperança, Sant Sebastià, Festes d'es Camp, etc.) són herència d'un temps passat i que, potser només per això, tenim que salvar-les de l'oblit; però tampoc podem oblidar una sèrie d'interrogants que suggereix tot el que s'inclou dins lo "Popular":

-¿podem reivindicar les Festes Populares com a tals sense reivindicar el sistema socio-econòmic i espiritual que les féu possibles?,

-¿podem reivindicar l'espontaneïtat de les festes quan l'imaginació es gairebé un delicta i quan ens estan acostumant des de petits a no fer res per voluntat pròpia?

- i, finalment, ¿com podem conservar la identitat de les Festes -i la nostra- mentre els mitjans de comunicació i l'ensenyament estiguin en mans alienes a aquesta identitat?

El que sí podem afirmar pels coneixements que tenim, és que "abans (fins a l'Era del Consumisme) les festes eren un divertiment espontani, nascut a un lloc determinat i amb característiques pròpies. Ara, en canvi, són un producte pre-fabricat, nascut no se sap molt bé a on i sense cap característica pròpia de cap lloc determinat.

pes cap que crema

Pels comentaris de premsa i pels rumors que circulen pel poble, sembla que hi ha problemes a l'Agrupació Socialista i, concretament, entre el batle i els tres regidors socialistes.

Per a averiguar-ho hem fet les següents preguntes als 4 interessats:

-Quin és el problema? .

-Quina és la solució?.

GERONI ALCINA "Geroniet";

-El meu problema és diferent als altres regidors perquè jo vaig entrar a les llistes electorals com independent, i fins llavors no em vaig adonar dels problemes de l'Agrupació, problemes creats, al meu parèixer, per En Salvador, per la seva manera de fer les coses.

Després de les eleccions em vaig afiliar i van elegir-me com a secretari d'organització; em un principi vaig agafar la feina amb il·lusió, igualment quan vaig entrar de regidor per la dimissió d'En Tomà Llull.

Confia₂ fer feina en grup, però En Salvador ens troba ineptes o ignorants perquè primer xerra amb els altres Grups Municipals que no amb noltros, els del seu propi grup, i té més en compte als altres que no a noltros mateixos. Prova d'això és que des de que no és Primer Secretari no ha tornat aparèixer per l'Agrupació.

-La solució és la que prengué el Comitè i els regidors: o que dimitiesqui ell o que dimitiguem noltros.

SALVADOR MOLL;

-No hi ha cap problema, només rumors a nivell de premsa certs o no certs. No existeix cap problema insalvable, hi ha diverses opinions com hi pot haver A qualsevol lloc a on hi ha gent i, com és lògic, no tots pensam igual.

La premsa ha donat un caire equivocat, no crec que el problema sigui tan greu com pot semblar. És distint estar al Govern que a la Oposició. Si noltros estiguéssim a la Oposició no tendriem problemes i, per altra banda, els regidors del PSOE no tenim la mateixa opinió sobre els problemes.

-La solució d'aquest hipotètic problema no crec que sigui a curt plaç, l'únic que veig és que hem de fer feina plegats, no ens hem de deixar influir per la Oposició, també som un poc novells després de qua-

ranta anys...

O sigui, hem de fer feina plegats i tira a tira.

JOAN NEBOT "Rai";

-Hi ha un problema gros. L'actuació d'En Salvador ha decepcionat completament a la majoria de l'Agrupació Socialista de Capdepera i, sobretot, a n'els seus electors. Per part dels regidors del PSOE, esteim ofesos fins el cap i edamunt, degut a que no només ens ha despreciat sinó dient per tot arreu que no servim per res, que som uns ineptes ...

-Només hi ha una solució, i és que el SENYOR BATLE se'n vagi a fer títteres a una altra banda; i si com ell diu, per a ell dimitir ha de dimitir tota la Federació Socialista i inclús En Felipe González, que dimitiesquin. Perquè per noltros el ser socialistes és una cosa molt més sèria que la simple frescor de les llimones salvatges del Caribe.

MIQUEL TERRASA "Mosson";

-El Grup Socialista, quan ens vàrem presentar a les llistes electorals, confiàvem fer feina de grup i ha resultat que el Batle ha desfet el conjunt. Qualca vegada ens ajudava, però d'altres ens desbaratava. Per lo que sentim, els nostres electors també es troben agreujats per aquesta situació que ha dut al Batle a dir que no dimitirà passi el que passi, i que si té que fer-ho no deixarà comandar als regidors que quedin del PSOE i tirarà l'Agrupació Socialista de Capdepera en terra.

-La solució més elegant és que el Batle dimitiesqui, i així noltros podrem intentar dur l'Ajuntament endavant, enc que s'ha de dir que ens ho ha posat molt difícil. La resta de regidors socialistes intentarem retornar la bona imatge que sempre ha tingut l'Agrupació Socialista de Capdepera.

plaça d'es sitjar

ES CREDIT. Es notícia en es poble des de que ha obert oficines a Capdepera i Cala Rajada. La gent ho comenta, compara Es Crèdit d'abans amb el d'ara, així com també el fet que emtres una entitat que es diu balear, i que en els anuncis empra la figura del Rei En Jaume com a símbol d'una cosa ben nostra, a l'hora d'escriure els rètols que figuren en el frontis de les noves oficines, se recorden de totes les llengües manco de la nostra.

PRESIDENTA. Joana Terrasa Femenies, nova presidenta de l'Associació de Pares d'Alumnes del Centre Escolar "S'Auba".

CONTRAMESTRE. El dia 13 de desembre, els mariners oferiren un dinar-homenatge a D. Toni Rechac Font (fins ara Contramestre del Port de Cala Rajada). Aprofitaren per a donar la benvinguda al nou Contramestre D. Salvador Vera Rincón. Hi assistiren el Comandant i el Segon Comandant de Marina de Mallorca.

TONYINA. El dia 12, de desembre es llaüt l'Hispaniola, va agafar amb la solta de Cala Gat, una tonyina que va pesar 202 K. Es tracta d'un dels exemplars més grossos pescats a aigües de Cala Rajada.

TEMPORAL. Els dies 27, 28 i 29 de desembre, va assolar les nostres costes un fortíssim temporal, primer de gregal i després de llevant. Afortunadament no hi va haver cap desgràcia i les pèrdues materials foren escasses.

L'AMO'N NOFRE. El dia 4 de gener va sofrir un greu accident l'amo'n Nofre Amengual a la Via Juan Carlos I, prop de la Creu Roja. Al número 0 de "Cap Vermell" se deia que la carretera Capdepera-Cala Rajada, quan plòvia era com un riu. El que no voldríem és que es convertís en un riu de sang.

NEGOCIS. L'any nou ha duit canvis de propietaris. Es ven el taller de cotxes TOPE. Parlen de vint milions de pessetes. També hi haurà canvis a l'"Autoservicio Capdepera" i a la botiga de Ca'n Pere de Na Veietà.

¿CENSURA? Pareix que el primer número de l'orgue informatiu del Col·legi Nac. Mixte S'Alzinar no ha caigut bé a tothom. Uns troben massa verdes les glosses i altres pensen que no hi deu haver crítiques al centre. Es parla de comissió de censura. Esperem que el segon número mos ho aclareixi.

ESPERANÇA. A pesar del mal temps i a pesar de ser dia feiner, molta de gent va participar en la festa que recorda més d'aprop el neixement del nostre poble. Va predicar la missa Mn. Manuel Baça, rector de Felanitx i Director del Centre d'Estudis Teològics. Va predicar el final de la novena Mn. Llorenç Tous.

DONADA. Madò Antònia Sancho, que durant els darrers quinze anys havia tancat i obert cada dia el castell, ho ha tengut que deixar a causa de la salut. De moment se'n cuida l'Ajuntament.

MATINES. Amb molta participació les dues parròquies han celebrat les Matines de Nadal. No ha faltat la Sibil·la i els cants populars tradicionals. També a la Capella Evangèlica es va celebrar Nadal amb una especial presència dels nins.

BALL. Per a celebrar la Nit de Cap d'Any els sindicats CC.OO. i UGT han organitzat un ball en el Saló Recreo.

DEPURADORA. Davant una consulta de l'Ajuntament de Capdepera per mirar de llevar la brutícia del torrent de Canyamel, l'Ajuntament d'Artà ha contestat que té el dobbers per fer una depuradora però no sap com pagar el funcionament i que per això no la fa. Haurem de seguir ensumant.

VIDEO. A mitjan desembre, a Serpens Pub, instal·larem un Video amb una pantalla de dos metres d'alta i dos d'ampla per fer més vistable a tota la sala i per a que l'atenció del client quedi concentrada en ella. Així mos fan engolir tot el que programa la nostra estima Ràdio Televisió Espanyola.

FESTES. Com sol ser norma aquestes vacances d'anys, l'Ajuntament no ha il·luminat els carrers ni de Capdepera ni de Cala Rajada. La culpa, diuen, és de la Crisi d'Energia, però això no ha estat excusa per a que al frontis de l'Ajuntament hi hagi la clàssica felicitació mallorquina: **MOLTS D'ANYS.** La pena és que el nostre estimat Ajuntament encara no ha après que no és **MOLTS**, com està escrit, sinó **MOLTS.**

VA DE LLUMS. Aquest darrer mes els llums dels carrers de Vila Nova ha estat encès quatre dies dels trenta-i-un que té. Ens estranya que encara, durant la nit, no hi hagi hagut qualcò que hagi caigut dins una síquia.

LA CAIXA. Durant el mes de desembre l'Obra Cultural de La Caixa ha estat realitzant uns cursos sobre Aeromodelisme, Modelat i Ceràmica, Expressió Corporal i Esplai, culminant aquests actes amb una representació d'"En Joanet d'es Fabiol" pel Grup Cucorba.

SIQUIES. Ara ens estan alçant tots els carrers de Capdepera i Cala Rajada per a fer les instal·lacions de nous telèfons. Es una cosa que està molt bé, encara que hi ha gert que diu si no hauria estat millor fer totes aquestes siquies -a Capdepera- quan es faci la conducció d'aigües.

REIS. Amb gran participació de nins i grans arribaren els Reis a Cala Rajada i Capdepera. Exit de públic i d'organització; que en tinguem per molts d'anys.

EXCURSIONS

Com molts ja sabeu, som un grup de gent de totes les edats que amb una certa freqüència ens agrada fer excursions. Hem recorregut gairebé totes les petites muntanyes de la nostra comarca i qualcuna de més enfora. Idò bé, així va passar el diumenge dia 21 de desembre, que anàrem a l'anomenat Castell del Rei. Es va partir a les 10h.; la partida ja sol ser festosa, comencen a arribar motxilles de tots els colors i gusts. Els que saben tocar qualsevol instrument el duen i dins l'autobús ja comença la bulla. Arribàrem a Pollença a les 12h30, el dia era gris, sense sol i boirós, però amb molt d'anim començàrem la pujada; i aquí vengué la primera sorpresa ja que trobàrem un camp ple d'horts de taronges, tots netíssims i cuidats. A Ternelles hi havia un camí vora un torrent, que per a aquella gent que

estimen la naturalesa, fou un glopada d'esperança veure els pins i les alzines tan netes, i sense cap paper a terra, quasi feia pena trepitjar-ho. La caminada és una mica llarga, tot és costa amunt, però una vegada a dalt tothom deia que havia valgut la pena dinàrem i després ens explicaren la història del castell i de Mallorca, que per vergonya nostra en sabem tan poc!, i emprenguérem la davallada, havia sortit el sol i tornam repetir loagradable que era passar per dins aquell bosc ple de colors canviants segons els reflexes del sol, verds, marrons, daurats, etc.. Una vegada a baix, visitàrem Pollença i novament autocar i cap a ca-nostre. I això és, més o manco, el què feim a cada excursió.

No hem dit que tot això es fa en un ambient de germanor i amistat.

Adéu i fins un altre.

Maria del Carme.

DURANT EL MES DE DESEMBRE ...

HAN NASCUT:

Dennis Tous Gömann, d'En Pedro i de Na Herdrun.

Pablo Alcover Garavaglia, d'En Toni i de Na Isabel Ernestina.

Ana Belén García-Sotoca Pascual, d'En Julián i de Na Josefa.

Sara Ferrer Hernández, d'En Miquel i de Na Julia.

Alain Torrecillas Tous, d'En José i de Na Marie France.

S'HAN CASAT:

En Manuel Macías Dominguez amb Na Encarnación de la Torre Jiménez.

En Geroni Sureda Colom amb Na Francisca Pascual Garau.

En Eugenio Terrasa Blanco amb Na Julia Hernández Maya.

HAN MORT:

Na Catalina Mercant Melis.

En Miquel Flaquer Font.

Na Amparo Sabido Chaparro.

En Francisco Flaquer Juan.

Molt sovint et trobes bé i pots escoltar i ajudar a molts dels que deim amics, però quan ets tú mateixa la que et trobes amb un problema mires al teu voltant i de tots aquells "amics" en trobes un o dos. Però a aquests vertaders Amics unes paraules d'agraïment

Ets la llum
de la meua fosca,
l'ànima
de les meves
paraules,
el consol
dels meus plors,
el consell
de les meves
traves,
ets una de les
poques persones
que no m'engana.
Podré estudiar
per sebre,
podré viure
per aprendre a lluitar
i comprendre que hi ha
poques persones com tú,
amb les quals
val la pena viure.

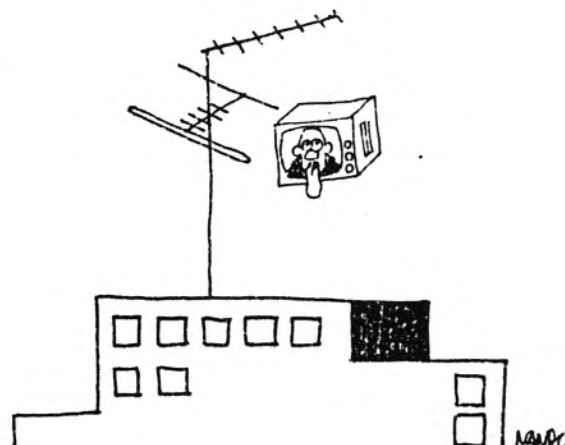
Tonyi Garcia

NUS

EN PARAULES—

Toni Garau

- 1- No diguis que ajudes a un pobre quan només espolses les teves butxaques.
- 2- No em demaneu que canti quan no tenc ni xerrera.
- 3- Hi ha fets que et "sanen" o et deixen sanat.
- 4- Si no m'enyorau és que no m'estimau.
- 5- Hi ha nins que quan els mires te diuen que foren estimats mirant la mar.

per què ?

PER QUE en el mercat dels dissabtes a Cala Rajada només es venen fruita i verdures?
PER QUE sempre mos pensam que és l'altre el que embruta el poble i romp la natura?
PER QUE és tan difícil trobar segons quins medicaments a les apotequeries?
PER QUE la pagesia està tan abandonada?

Hem fet aquest número:

Joan Nebot	Cati Bel Cursaah
Mari Germa Melis	Vicenç Nadal
Angel López	Margalida Rechac
Joana Colom	Toni Garau
Miquel Flaquer	Ani Miñoz
Jaume Fuster	Maria del Carme Fuster
Biel Pérez	Maria Vives
Sebastià Nebot	Joan Manuel Rosa
Tonyi Garcia	Felip Esteva
Pere J. Massanet	

Bulleti de l'Obra Cultural Balear
Capdepera-Cala Rajada
Gener 1981
Carrer d'Es Port, 43 Capdepera
Dipòsit Legal: P.M. 497/80

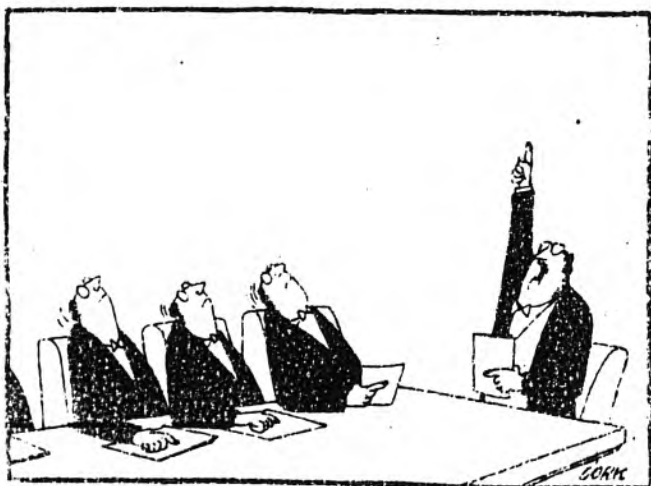
MILK: un començament renovador

Quant a l'aspecte musical, hem de recalcar, en primer lloc, aquest nou despertar cap a la música per part de la joventut de Capdepera i Cala Rajada, i inclús Artà.

El conjunt que entrevistam a continuació, és destacable perquè és el primer intent, a Cala Rajada, de formar un grup amb música i personalitat pròpia.

MILK està format per un grup de joves, entre 17 i 19 anys, que s'han urrit en un intent de demostrar que limitant per ells mateixos, escrivint la seva pròpia música i comprant de la seva feina els aparells, poden arribar a fer quelcom professional i seriós.

L'idea de formar el conjunt fou d'En Toni Mestre i d'En Manolo Muntaner. En Manolo posseeix estudis musicals i es va dedicar a tocar la guitarra elèctrica, juntant-se amb En Toni, que toca la bateria de tota la vida. Després de fer proves, ells dos i altres possibles components, varen conèixer musicalment a n'En Geroni Ferrer, que toca els teclats, i a n'En Xerafi Nebot, que malgrat fos guitarrista nat, es va dedicar a tocar el baix.

COMENÇAMENTS.

-Manolo: "consegüirem els primers aparells musicals per mitjà d'En Andreu, que és tècnic en so".

-Geroni: "la primera actuació la realitzàrem a Artà successivament a Capdepera, a Ding-Dong i Buffalo; duim certes actuacions en directe".

-Toni: "cal recalcar que a Artà va sorgir misteriosament el nom de MILK".

ACTUALITAT.

-Xerafi: "volem comprar un equip nou, malgrat haguem de tocar a hotels per a pagar-lo, i perfeccionar l'estil musical".

-Geroni: "creiem que devem seguir tocant dins la línia del "Rithm and Blues" jove i marxós".

FUTUR.

-Geroni: "és necessària s'incorporació d'un vocalista per a reafirmar el conjunt que formam".

-Xerafi: "necessitam conseguir dobbers per a seguir endavant i poder ser punt de formació d'altres conjunts parells dins Capdepera-Cala Rajada".

COM VEIS EL PANORAMA MUSICAL A MALLORCA?

-Manolo: "conjunts que comencin com noltres n'hi ha molts, però ningú els promociona. Noltres hem tengut sort i hem pogut sortir, però a pobles com a Manacor hi ha molts de grups que no tenen possibilitat de fer res".

-Xerafi: "a Mallorca quasi tothom es dedica a la música hotelera abans de crear res nou".

COM ASSAJAU?

-Toni: "generalment assajam de 6 a 7 hores setmanals. Després ho faig tot sol a cas, com ho fa En Geroni".

-Xerafi: "un problema com a molt greu és que no tenim a on fer-ho, ja que fins ara ho feim a ca'n Toni i no hi cabem tots, ni tampoc es pot aguantar el renou."

Cal destacar l'amistat entre MILK i PETREL (conjunt d'Artà), considerat per ells com a millor i més tècnic, però sense la idea de fer música nova i pròpia.

Pere i Felip.

El Castell: els propietaris

En aquest número voldríem iniciar un diàleg amb les famílies propietàries del Castell de Capdepera. Amb aquesta intenció hem anat a ca D. Joan A. Fuster Cuerda perquè teniem entès que la seva família és una de les propietàries del Castell.

"Efectivament la meua família, a mitjan segle passat, va concursar a la subhasta del Castell de Capdepera, juntament amb la família Quint. L'Estat ho havia posat en venda. Ho varen comprar meitat i meitat. La nostra família era propietària de Son Jaumell!"

-Hem sentit a dir que les muralles no hi entren en aquesta venda?

-"Es venia tot: el terreny, les muralles, l'interior del recinte i "terrenços adyacentes"".

-I la capella i el camí per a arribar-hi?

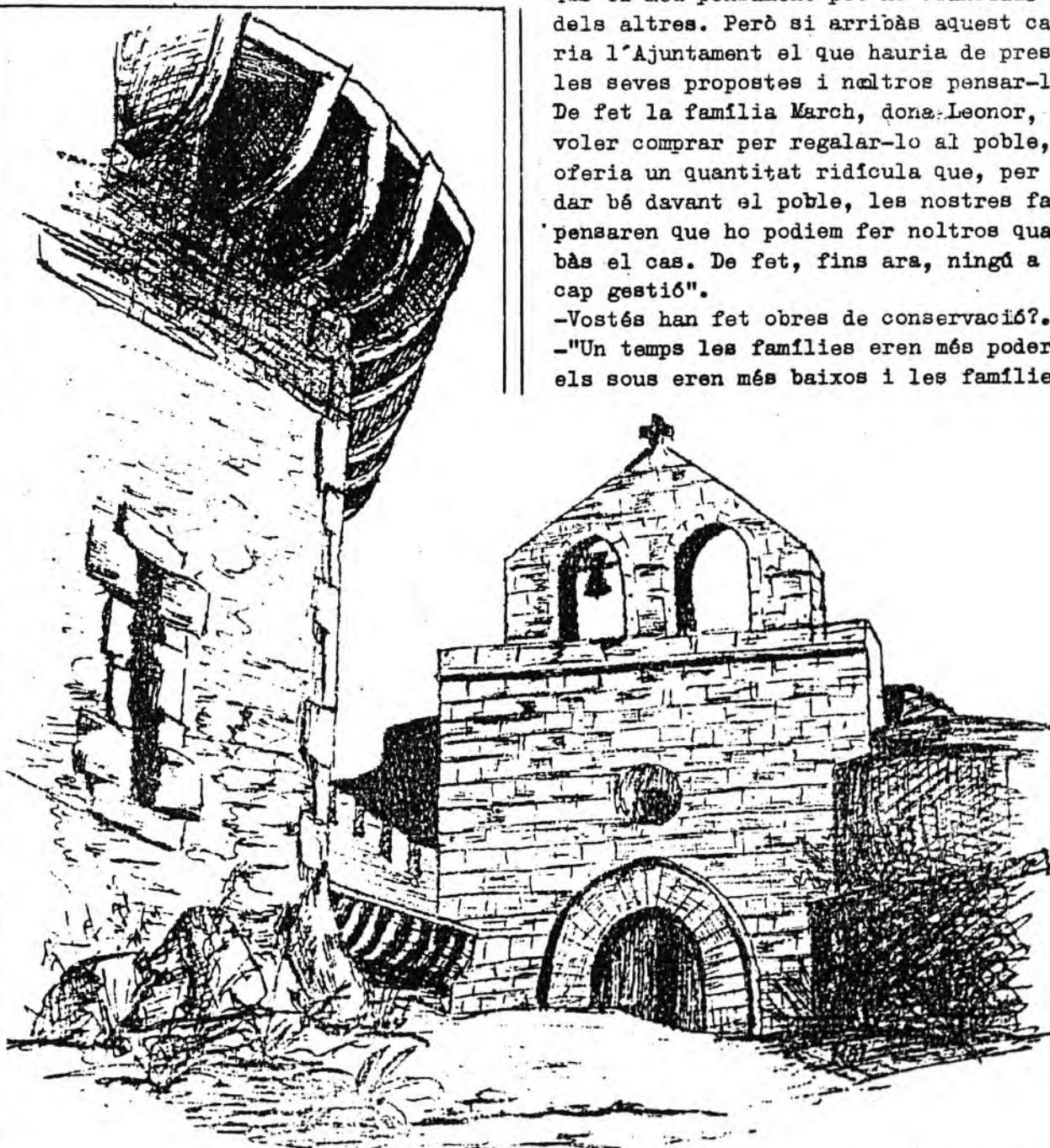
-"Quan un compra una casa ho compra tot, ¿heu vist mai que la cuina no hi entri?. En demés la capella estava totalment abandonada i sense culte en aquell temps. Ara bé "con la Iglesia hemos topado". L'Església és l'única que en un moment determinat ha reclamat la propietat de la capella."

-Han pensat en la possible municipalització?

-"Per respondre aquesta pregunta hauríem de consultar totes les rames de la família, però que el meu pensament pot no coincidir amb el dels altres. Però si arribàs aquest cas seria l'Ajuntament el que hauria de presentar les seves propostes i noltros pensar-les. De fet la família March, dona Leonor, el va voler comprar per regalar-lo al poble, però oferia un quantitat ridícula que, per quedar bé davant el poble, les nostres famílies pensaren que ho podíem fer noltros quan arribàs el cas. De fet, fins ara, ningú a fet cap gestió".

-Vostés han fet obres de conservació?

-"Un temps les famílies eren més poderoses, els sous eren més baixos i les famílies po-

dien gastar uns jornals en la conservació de murades. etc.. La família Quintà té el llibre de comptes de tots els anys en que s'ha treballat al castell. Gràcies a aquestes dues famílies encara tenim el castell dret. Fa quinze anys Belles Arts va fer obres de conservació i restauració a la capella, però les portes del castell les pagarem noltres'.

La nostra família, actualment està un poc allunyada de Capdepera, només hi passam alguna vegada per raons sentimentals. Val més que entrevisteu a la família Quint, ells estan més al corrent".

Gràcies.

"Cap Vermell" vol tenir un primer canvi d'impressions amb els propietaris del Castell de Capdepera, sense descartar que més endavant tornem parlar del tema i sobre punts més concrets. Ho explicam així a D. Pep Quint Zaforteza.

- "Ho comprenc molt bé, perquè el Castell és la "cuna" del poble de Capdepera i és natural que despertin l'interès dels gabel·lins. A mitjan segle passat l'Estat va treure a subhasta el Castell i dues famílies significades del poble, els propietaris de Son Japmell i els de S'Heretat, ho varen comprar perquè no es fes mal bé."

- RELACIO QUE HAN TENGUT AMB EL CASTELL?

- "Quan el meu re-padrí el va comprar estava molt abandonat i poc a poc els propietaris varen anar fent obres de restauració i inclús hem anat investigant sobre la Torre

d'En Nunis i la porta del Refi En Jaume, que pareix que no va arribar a estar oberta mai. El meu padrí mos va deixar una carpeta on posava tots els escrits que sortien sobre Castell i jo ho he seguit fent."

- ¿HI HA HAGUT GESTIONS DEL POBLE EN VISTES A RECOBRAR EL CASTELL?

- "Hi ha hagut intents de compra per part de particulars, però la nostra família ha estat molt el·lèctrica i l'ha sentit com a mol·lesu. Mmàre tenia la costum de pujar-hi a buscar una Salve i noltros amb molta freqüència el visitam. Jo som membre de l'Associació d'Amics dels Castells i varem arribar a fer un avant-projecte per a restaurar la Torre d'En Nunis; era quan varen restaurar les muralles de Sant Salvador d'Artà, però no hi va haver fonsos. També s'intentà fer un patronat."

- HAN TENGUT PROBLEMES A CAUSA DEL CASTELL?

- "No, perquè a pesar que l'estimam molt, sempre hem tengut molt present que era normal que el poble l'estimàs com a seu i hem estat molt tolerants. Durant molts d'anys, quan havia donat, tenien la clau ells i quan la nostra família venia anava a ca el donat a cercar la clau. A vegades mos han posat verges perquè deien que ho teniem abandonat, però tots sabem lo difícil que és avui qui es vulgui fer certes feines."

- ¿HAN PENSAT SI EN UN FUTUR PODRIA SER PROPIETAT DEL POBLE?

- "No, som ~~six~~ germans i tots apreciam el Castell".

Erase que se era un pueblo desamparado, un demonio espabilado y un deporte muy practicado. Clamaba el pueblo al cielo para huir de su desgracia, pero por nadie era escuchado. Era lógica y normal esta poca atención, pues regido estaba el pueblo por un ser endiablado y no por uno con corazón. Lúcifer era llamado ("dimoni gros, cucarell, banyeta verda") quien al pueblo poca oía y de las suyas hacía entre congresos y cocas de poca valía.

El consistorio estaba formado por cinco razas de cornamentas y aunque tú no lo entiendas la de lúcifer era minoría y junto con otras dos, mayoría.

El pueblo no sabía, no opinaba, a las sesiones no acudía y poco deporte practicaba. El delegado de deportes estaba en la oposición, hablaba, sugería pero su opinión no era escuchada.

A Lucifer ruegos y preguntas le importaban un prebón, una ley de la amnga se sacaba y todos sin vozarrón.

Mientras el pueblo estaba contento, cada domingo partido, lo demás un comino y con fútbol resuelto. El vecindario no practicaba, una minoría le daba al balón, y aunque a muchos no les gustaba, condenados sin remisión.

A Lucifer en sus bajuras, soñando con las alturas, poco le importaba que salieran varices a su villanía, arterioscleróticos la mayoría, solución era necesaria a los ataques al corazón.

El delegado lo proponía cuando tenía ocasión:

"El fútbol no es absoluta mayoría, necesitamos extensión, extendernos en otros campos, lo necesita la población". Pero era de la oposición y la izquierda no lo escuchaba, el alcalde la amnipulaba y el deporte al paredón.

Había muchachos con valía que practicaban atletismo, al consistorio le daba lo mismo pistas de tenis, muchas, todas privadas, una sola del pueblo, una y mal arreglada; ni balonmano, ni baloncesto, ni piscina cubierta, el voleibol ignorado, los ciclistas olvidados y el fútbol superestimado.

coverbos i rondaies

Si demaneu a qualsevol gabellí d'arrel si sap per on devers caplleva es Puig Saguer, vos dirà que sí. És aquest puig solitari, de forma cònica, que s'aixeca majestuós i envellutat de pinar entre la carretera d'Es Carregador i la de Sa Pedruscada. Però no tot és vida i verdor en el Puig Saguer: als seus peus, anant cap a Sa Font de Sa Cala i baixant la costa de Son Bessó, s'hi troba el cementeri, urbanització de caràcter social, o on qui més qui manco hi té reservats deu pams de solar.

De quan era al·lot pucen, sempre he sentit una gran simpatia per aquest puig. Si pujau al castell qualsevol horabaixa, veureu com se retalla el seu perfil, enèrgicament vermell, damunt els blaus dels cel i de la mar, com un decorat de fons que contrasta amb les tonalitats blanquinoses i ocres dels fronts i teulades dels carrers de Vila Nova.

Fa una partida d'anys, quan anava a l'escola d'Es Sitjar, hi vaig pujar moltes vegades amb altres al·lots a cercar gatoves per als focs de matances. Aleshores em semblava molt alt i em feia un gran respecte. Record que un dia em vaig preguntar per què es devia dir Puig Saguer (o Puig Ceguer, que es pronuncia exactament igual). No sé per què, suposava que el seu nom procedia de "cego", i ho justificava pensant que era un puig tan alt que des del seu capcaracull se perdia el món de vista (és a dir, un es quedava com a cec).

Més tard vaig pensar que "Ceguer" podia venir de "cega", i que potser es tractà d'un puig on abundassin les cegues o on hi fessin el niu, malgrat allò que diu la rondalla: "Quin és nat ni naixerà, niu de cega no trobarà". I he de confessar que vaig quedar sorprès quan al Mapa General de Mallorca i al "Corpus de Toponímia" de J. Mascaró Passarius vaig trobar la grafia Saguer, derivada de "saga", i que no acab de veure clara.

Després també he sabut que la seva altura és de 173 metres i que, per tant, no és tan alt com el feia la meua imaginació infantil. Però malgrat aquests desenganys, el Puig Saguer segueix molt unit al món de la meua infantesa, tal vegada influït per una rondalla que me solia contar el meu pare al cel·la. ¿Voleu que la vos conti?

Ve-la-t' aquida:

es pescador d'es puig saguer

-Un dia un home va anar a segar càrrit en es Puig Saguer. Quan va ésser prop de migdia li va entrar gana. Va allargar la vista i va veure la mar allà baix de tot, que estava com una bassa d'oli. Va pensar que pescàs qualque peix el se podria menjar tot rrat, però no tenia canya, ni fil, ni ham, ni esca. Va mirar per tot lo redó a veure trobaria res que li pogués servir, i aviat va tenir tot s'ormeig necessari:

Va talar un pinotell llarg i prim i llargà ben esporgat. Va arrabassar un parell de paumes a un garbailó, va nuar es brins un amb s'altre i fermà un cap a s'extrem d'es pinotell. Taltà un brot de cipell en una ganxo, el fermà a s'altre cap d'es brins i hi oia enganxar un tros de pa. Ja tenia tot s'ormeig a punt; per ham un brot de cipell i per esca un tros de pa. Va tirar s'ham amb força i anà a pegar dins la mar, davan Sa Pedruscada. Al punt va sentir que picaven; pegà tirada i treu un dèntol així de gros.

Amb s'arronsada que duia, es dèntol anà a pegar damunt un pi on hi havia una perdiu, que amb so cop quedà morta en sec, i dèntol i perdiu varen caure en terra dins una mata que hi havia davall es pi. Dins sa mata hi va haver un conill; es dèntol i sa perdiu li caigueren damunt i amb so cop el de varen estormiat.

Aquell homenet no se'n poria avenir, i amb motiu amb uns ormetjos tan rudimentaris i d'una sola tirada agafar peix, pèl i ploma no és cosa que se vegi cada dia; i això que tant es pescadors com es caçadors solen ésser afeïtats de contar bravates.

Ja ho veis, si n'han passades de bones de vers es Puig Saguer. I qui no ho creu que ho vagi a cercar.

Pere Orpí Ferrer

UN ALTRE HOMENATGE SI US PLAU.

A l'amo Antoni Sollerich.

Avui m'he imposat la tasca de posar paraules a l'agraïment i la lloança que s'agombola dins el pit de gairebé tots els vostres alumnes. Vull assolir-la com un deure inajornable que tenim amb vós i, també, perquè negar-ho?, perquè m'il·lusiona l'idea d'engrescar-me dins l'aventura dels mots.

El primer record que tenc de vós, és l'estampa desgavellada d'un home sobre una bicicleta rovellada, de manillar alt, que, xano xano, venia de l'hort, portant unes manades d'alfals sobre el porta-paquets. Tenieu l'aspecte cansat, com submergit en una flotació somnolenta, assossegat, però pentura no era més que l'atordiment d'una llarga tirallonga de sofriments i desenganys. Els sotracs de les llandes de la vida, sobre els còdols de la guerra malafida, havien malmanat les ales massa curtes del vostre cor. Aleshores pagàveu el delictes imperdonable de ser liberal. El calendari esfullava unes anyes de misèries, d'afrontes, dolorosament esgarriats, farcits de ferides que torbarien a cicatritzar-se. La República, que aleshores era la legalitat, havia estat vençuda. El liberalisme quedava condemnat al silenci i a l'enfany. Els guanyadors imposaven la seva llei. Pius XI va donar la benedicció papal al nou règim. Les llibertats públiques foren escapçades. A la justícia li posaren cucsals, a la llibertat cadenes, a la veritat un morral. L'ensenyament i l'educació foren condicionades a aquesta manca de llibertats. La Història fou capgirada com un calcetí brut i la Cultura, que no fos l'oficial, rebaixada a la condició de jutipiri. L'escola oficial, amb morbosa caparruïesa, fèia relluir, com si fos de metall noble, tota la bisuteria històrica. Ens posava paranyes i prohibicions a tota realització individual o col·lectiva i ens ensurava el cervell amb convencionalismes i prejudicis absurds, amb dogmes tant triunfalistes com falsos, amb concepcions estantissimes de la història. I mentres tant, nosaltres no èrem més que una mena d'esponges receptores que teniem que xuclar tanta lleixiuada pudenta.

I així, dins aquest ambient enmetzinat i llefiscós, perquè la vida imposava els seus imperatius, perquè necessitàvem posar un mal pedaç a la vostra fam, perquè malgrat totes les repressions, calia viure, i, pen-

tura, perquè dins els fondals del vostre ésser sentíeu roentes les brostades de rebel·lia contra la societat nova que se con-griava i que havia tallat la vostra joventesa amb una lenta i dolorosa frustració, començàreu la vostra tasca de educador. I del desfici polític, de la joventut trençada, de l'empresonament, dels desenganys sense minva, del doblegament davant la pistola, del fàstic i de la por, sabèreu treure'n escratge i valentia i ganes de viure i un desig irrefrenable de capgirar el món i, plens els ulls d'il·lusions i d'esperances noves, assolíreu la responsabilitat de l'aventura de fer-nos homes per la drecera d'una ensenyança sense prejudicis, oberta a tots els corrents universals de la vida. Perquè la vostra manera d'ensenyar era ben diferent de l'oficial. Encara que no estàveu degudament preparat per l'educació, fèreu una entrega absoluta, amb cos i ànima, a la vostra forçada vocació d'educador. Fèreu l'element corrector de l'escola dolenta. No sé d'on treguéreu les idees pedagògiques que empràreu, però obríreu les perspectives educatives, aleshores tan fermades, a l'intuïció, a l'espontaneïtat, a la creativitat. Establíreu la lliure discussió entre vós i nosaltres. La vostra escola deixà de ser un monòleg del mestre, per donar pas al col·loqui, sempre constructiu. Els llibres deixaren de ser un asola virtut per a aprendre de memòria els textos i passaren a ser la font mare de tot el sebre. Fèreu que la memòria fos la gran custòdia del raonar en lloc d'un magatzem petrificat de coneixements. Sabèreu fer-nos comprendre tot l'entretreixit de la cultura universal des del punt geogràfic nostre, d'homes concrets. I sabèreu crear a dins nosaltres la necessitat de llegir. Ensenyar a una persona a llegir i escriure és fàcil. Crear dins ella la necessitat de mortificar-se amb la lectura, la necessitat d'escodrinyar els llibres que altres tengueren la necessitat d'escriure, ja no és tan fàcil, i amb mi ho aconseguíem plenament.

Per això, avui i aquí, i en nom de tots els que nos salvàrem de la ferida d'una educació falsa gràcies a la vostra molta i al vostra afany de sembrar dins els solcs oberts de la nostra joventesa, les llavors vitenques de justícia i llibertat que portàveu enganxades a l'ànima, vos dedic aquestes paraules d'agraïment com un petit homenatge a la vostra labor pedagògica i a la vostra fe en l'home i la seva història.

esports

FUTBOL

L'Escolar ha tancat la primera volta del Campionat de Regional Preferent de futbol, amb un resultat positiu, concretament amb un +2. L'any passat, a la mateixa altura, l'equip tenia -4.

Hem dit això d'entrada, sortint al pas de tant de derrotisme com hi ha dins cert sector de l'afició local, que tot ho veu negre i que al lleu hi troba ossos.

No venim a fer un crònica triomfalista. Cal exigir a l'Escolar -des del més modest dels jugadors, fins al president- un esforç constant per mirar d'ocupar al final del Campionat, una de les sis places que donen peu a jugar la lligueta d'ascens a Tercera Divisió Nacional.

El que no pot fer ningú, és oblidar la modestia de mitjans amb que es desenvolupa l'equip de Capdepera. Les exigències, doncs, han d'estar a la mateixa altura. Pensem que els resultats, fins ara, han respost a les possibilitats reals de l'equip. Tot el que s'hi afegesqui serà guany.

.....

En Benito Hernández, que fou jugador de l'Escolar des de la seva iniciació com a futbolista, ha fitxat pel Serverense. Una vegada haver complert el servei militar i quan hom pensava que renovàs per l'Escolar En Benito s'ha compromès amb l'equip de la vila serverina. De totes maneres li desitjam el millor i confiam que de la mà d'En Bestard puguí demostrar totes les seves qualitats futbolístiques i esdevenguí un gran jugador.

.....

RESULTATS, mes de desembre 1980.

Alevins: Escolar I - Avance 2
Espanya I - Escolar 0
Olimpia 3 - Escolar 0
Escolar 0 - Atco. Manacor 0

Infantils: Sant Jaume 2 - Escolar 2

Escolar 0 - Olímpic 2

Campos 0 - Escolar 2

Juvenils: Margaritenc 2 - Escolar 2
Escolar 2 - Sant Jaume 2
Artà I - Escolar I

Aficionats: Escolar I - Atco. Campos 5
Escolar 6 - Ca'n Tià Taleca 0

Preferent: Escolar 2 - Vilafranca 2
La Real I - Escolar I
Escolar 2 - Atco. Rafal I
Serverense 2 - Escolar 0

PETANCA.

El Club Petanca Cala Rajada ha clos la primera volta del Campionat de Tercera Categoria ocupant una còmoda plaça per la meitat de la classificació, i el que és més important, obtinguent una sonada victòria sobre el "líder" del Campionat Club Petanca Visa de Ciutat.

Poc a poc la petanca està cridant l'atenció d'un sector important d'aficionats, que cada quinze dies compareixen a les pistes per a ésser testimonis dels partits que es disputen.

Els responsables del Club, a través de "Cap Vermell" conviden a tots els al·lots que vulguin iniciar-se en el joc de la petanca. Per això posen les pistes a disposició del poble, tenguent en compte que es poden disputar partides nocturnes, tota vegada que ja compten amb il·luminació elèctrica.

Marcador Petanca: PRIMERA VOLTA.

Visa 7 - Cala Rajada 2
Cala Rajada 3 Rafal Nou 6
Vivero Mallorca 3 - Cala Rajada 6
Cala Rajada 7 - Palma 2
Amanecer 8 - Cala Rajada I
Cala Rajada 5 - Bola Azul 4
Los Alpes 5 - Cala Rajada 4
Cala Rajada 5 - Punta Verde 4
V. de Lluç 8 - Cala Rajada I
Cala Rajada 5-Bar Tolo 4

REVISTA "CAP VERMELL"

LLOCS DE VENDA: -Els 3 estanys de Capdepera i Cala Rajada.

-Llibreria Plaça de l'Orient.

-Llibreria Cala Rajada.

GLOSSES

L'amo'n Miquel Pruna.

Cap Vermell morro serrat
de pedra vermella i forta
a un extrem de Mallorca
a Llevant està enfilat.

Tan escabrosa muntanya
sa seva història tendrà
amb ses riqueses que hi ha
a dins ses seves entranyes.

L'any 3 el Rei d'Espanya
les va voler visitar.
Es dia que va venir
es poble de Capdepera
es d'Artà i Son Servera
allà se varen unir.

Impossible és desxifrar
s'animació que hi havia,
cadascú se componia
perquè no hagués d'estorbar.

Guardava sa policia
s'instant que desembarcava
aquell "séquito real",
sa banda el saludava
amb s'himne nacional.

Tan entusiasmat quedà
que saltava i llanega,
En Maura l'acompanyava
i a aixecar-se li ajudà.

Una petita ferida
an es cap se li notà,
cosa de poca importància
i pogué continuar.

Amb iguals aclamacions
sortí i se re-embarcà,
el poble el victoriava
i ell alegre contestava
amb es mocador en sa mà.

Mentres el "barco real"
de Mallorca s'allunyava,
en es tres pobles cada qual
pelegrinant se n'anava.

Aplaudiments i ovacions
i vivas al rei hi havia,
ell feia demostracions
d'estimació i simpatia,
per allà a on passaria
força de policia
havia format dos cordons.

Quan a ses coves entrà
va quedar tot astorat
en veure tot lo creat
que a gota d'aigua se fa.

Dins sa sala de banderes
més meravillat quedà
en veure tanta hermosura
que penyada se creà.

I es Cap Vermell va quedar
sempre es Llevant a la vista
fent honor a la revista
que es seu nom també farà,
i ella veure podrà
cada dia es sol sortí
il.luminant es camí
que es destí li ha marcat,
sa seva publicitat
en tot se faci aplaudir;
li desitjam des de aquí
èxit i prosperitat.

(ve de la pàgina 8)

Desde pequeños los niños eran clasificados
y en el fútbol enrollados, pues era poca
su elección, debían satisfacer a la afi-
ción.

Oh Lucifer, te pedimos con clemencia, si es
preciso en audiencia, que en tus bajuras
consideres que no deseamos las alturas, con
poco es suficiente, y aunque para tí el
pueblo sea poca cosa, éste no te miente,
queremos polideportivo, tenemos buen motivo

Del pueblo es el dinero,
y el pueblo es el primero,
en logros se debe traducir
hacer algo por el deporte
aunque Lucifer no lo comporte
y al polideportivo podamos ir.

Selenuro Niquélico Einsteinado
(Sebastià Nebot)